

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Broliai ir seserys Kristuje, po baltų kalėdinių švenčių sugrįžtame į kasdienybę. Vis dėlto, norisi dar kelio-mis mintimis sugrįžti į tai, kas vyko ir kaip šventėme šiųmetes Kalėdas. Pirmiausia, labai bendruomeniškai. Ir Betliejaus parengimas, ir eglutės papuošimas, ir lemputės prie parapijos namų bei šv. Pranciškaus ir Gubijo vilko, o ir pačiuose parapijos namuose, visa tai – bendruomeniškų pastangų darbas. Ką ir kaip pasidarėme, tuo ir džiaugėmės. Įspūdingiausia, žinoma, tai vaikų ir jaunimo, arba kitaip dar „kalėdinių nykštukų“ choras. Kaip smagu, kad turime jaunimo, kuris nebijo įsipareigoti reguliarioms repeticijoms ir atsakingam giedojimui Piemenėlių ir Trijų Karalių iškilmėse. Norisi tikėti ir linkėti pratęsti šią naują gražią tradiciją ir bent kartą mėnesyje vieną sekmadienį leisti suaugusiųjų chorui pasimelsti „apačioje“. Be to, juk choro tarnystė yra ilgalaikis ir kassavaitinis įsipareigojimas, kuriame gera žinoti, kad bus sekmadienis, leidžiantis kur kitur pavažiuoti ar ką aplankyti, nesijaučiant kaltu, kad apleidi giedojimo tarnystę savojoje bažnyčioje.

Puikus bendruomeniškumo pasireiškimas ir tai, kad visuose parapijos darbuose ir renginiuose visos organizacijos ir amžiaus grupės stengiasi būti kartu. Juk bendram buvimui reikia ir suaugusiųjų atsakingumo, ir senolių išminties, ir jaunimo jėgos, energijos bei kūrybiškumo. Tokios tad buvo Naujųjų Metų sutiktuvės, Trijų Karalių vaikų šventė parapijos namuose, kur sutilpome ir savi jautėmės visi, kaip viena Dievo vaikų šeima. To ir norisi, kad nesidalintume į „mes“ ir „jie“, bet visi pakrutėtumėme ten, kur kažkas nespėja, nepastebi ar patingi. Gyvenimas šeimoje, Dievo vaikų šeimoje, kupinas gyvybiškumo ir įvairiausių situacijų, kuriose mokomės vieni kitus padrąsinti, auginti, o kartu, kai reikia, ir atsiprašyti ar atleisti. Jeigu norėsime „sterilių“ santykių, tvarkos ir drausmės, tai būsime labiau panašūs į muziejų, o ne į gyvą ir tikrą gyvenimą gyvenančią šeimą. Šiek tiek chaoselio šeimoje ir bendruomenėje, jeigu ji gyva, išvengti neįmanoma, o ir nereikėtų. Svarbu, kad Dievas būtų tarp mūsų ir su mumis!

Negaliu nepaminėti ir Upytės bei Vadaktėlių parapijų bendruomenių, kuriose taip pat gražiai pasireiškia bendruomeniškumas. Štai pavyzdžiui, Vadaktėliuose, nors Kalėdas šventėme tik vieną dieną, bet ir jose turėjome betliejų, Kalėdų eglutę ir net saldainių. Juk ne žmonių skaičiumi matuojama tikėjimo sėkmė, bet tuo, kiek mumyse apsigyvena ir pasireiškia Dievo Dvasia. Upytėje sesės Ingridos rūpesčiu bendruomenė susitelkia ir dideliems darbams, ir nuoširdžiai maldai, ir linksmai šventei. Kaip gerai, kad parapijos namuose turime reikiamą šildymo-šaldymo sistemą, kaip gerai, kad yra kas skaito skaitinius, surenka aukas, atneša atnašas. O kur dar atsigaunantis Gyvojo rožinio kalbėtojų būrelis ir kitos gražios iniciatyvos, kartu su Tradicinių amatų centru, mokykla, seniūnija, „Upytės žemė“ bendruomenė. Visi, kas norime, galime ir turime galimybę būti kažko daugiau dalimi, reikia tik atverti savo širdį ir protą bei vengti užsidaryti savigailos ir kitų kaltinimo bei priekaištavimo kalėjime.

Su džiaugsmu skubu pranešti, kad Krekenavos piligrimų centras baigė viešo rangos pirkimo konkurso procedūras ir artimiausiu metu bus pasirašyta rangos darbų sutartis su laimėtoju. Melskimės, kad fiziniai darbai prasidėtų kuo greičiau, ir po keturių metų popierinės dalies bei įvairiausių peripetijų, mūsų bazilikoje vyktų taip ilgai lauktas ir reikalingas atsinaujinimas. O šiuos jau prasidėjusius 2019-uosius Viešpaties metus skelbiu tikėjimo bendruomenės augimo metais ir pavedu visus mus Stebuklingosios Krekenavos Dievo Motinos, Malonių versmės, globai.

Jūsų Kristuje,
kuv. Gediminas Jankūnas

KREKENAVA ISTORIJOS LABIRINTUOSE (II)

Parengė Mantas Masiokas

Pirmieji krikščionybės žingsniai Lietuvoje buvo žengti karaliaus Mindaugo laikais, kai 1251 metais Mindaugas, jo žmona Morta, du sūnūs ir didelis būrys dvariškių buvo pakrikštyti. Tačiau krikščionybė įsigalėti pradėjo tik tada, kai Algirdo sūnui Jogailai, jau po tėvo mirties tapusiam Lietuvos didžiuoju kunigaikščiu, buvo pasiūlytas Lenkijos sostas ir karalaitės Jadvygos ranka. Jogaila pasižadėjo pasikrikštyti pats ir apkrikštyti visą Lietuvą. Jis su savo broliais ir priėmė krikštą 1386 metais, o 1387-aisiais prasidėjo Lietuvos krikštijimas. Tačiau praėjo dar apie du šimtus metų, kol žmonės suprato krikščionybės nešamas vertybes, pamiršo senąjį pagonių tikėjimą. Tik tada Kristaus mokslas įgavo didesnių teisių Lietuvos žemėse.

Bažnyčios ir parapijos žemių valdytojais

Pirmoji Krekenavos bažnyčia (koplyčia) buvo pastatyta 1409 metais, nuo dabartinės bažnyčios į šiaurę, už Lokaušos (tuo metu) upės, prie kelio iš Kauno ir Kėdainių į kryžiuočių valdomą Livoniją. Senasis padavimas byloja, kad pirmą mažą bažnytėlę (koplyčią) iš lentų pastatęs misionierius kunigas Albertas (Šilingas) vykęs iš Krokuvos. Joje pakabinęs Dievo Motinos paveikslą, sužavėti vietiniai gyventojai ėmė iš širdies garbinti Mariją. Kaip buvo tikrovėje, jokių dokumentų nėra likę.

Pirmieji faktiniai dokumentuoti duomenys mus sutinka 1416 metais. Sužinome, kad pirmos bažnyčios ir kunigo

Krekenavos žemėje fundatoriai, arba išlaikytojai, buvo Rodų dvaro savininkai broliai Stanislovas ir Aleksiejus Vizgirdavičiai arba Vizgirdos (Wizgierd-Wizgird) – jiems priklausė aplink spinduliu iki 30 valakų (1 valakas – 21 ha) aplinkinių žemių.

Tuo metu taip pat ima atsirasti ir asmeniniai privatus bažnyčių fundatoriai, rėmėjai, kai kur ir statytojai. Iki 1527 m. Krekenavoje gyvenančio kunigo (altarijos) išlaikytoja yra našlė Katerina (Vizgirdavičiūtė ar Vizgirdaitė) Bendorienė su sūnumi Florijonu. Fundatoriai išlaikomai bažnyčiai suteikė įvairias privilegijas, kaip pavyzdžiui, dovanavo dirbamas žemes, steigė ir leido laikyti karčemas, rengė turgus ir

leido rinkti turgaus mokesčius. Dar po kelių metų Krekenavoje buvo leista bažnyčios žemėse kurti miestelį.

Taigi 1496 m. vyskupas Martynas II Lintfaras rašte Lietuvos didžiajam kunigaikščiui Aleksandrui prašo suteikti Krekenavai miesto privilegiją. Privilegiją suteikus buvo pripažintos ir bažnyčios nuosavybės teisės į aplinkines žemes, kurios buvo padovanotos vietos žemių valdytojų.

Žemaičių vyskupas Mikalojus Radvila III Krekenavos bažnyčią ir bažnyčios žemes valdyti pavedė Žemaičių katedros kapitulos prelatui, arkidiakonui Jurgiui Talatui ir tai buvo pirmas dvasininko luomo Krekenavos parapijos valdytojas.

GRUODŽIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Gruodžio mėnesį pradėjome labai šilta popiete. Pirmąjį mėnesio šeštadienį po šv. Mišių rinkomės į parapijos salę Panevėžio suaugusiųjų dailės studijos „IN“ parodos uždarymą. Suguzėjo nemažas būrys darbų autorių, kurie norėjo su mumis pasidalinti savo bendryste, o ir mums atvežė dovaną – Naujamiesčio gimnazijos mokinių akordeono muzikos koncertą. Buvo gera žiūrėti, kaip nedrąsūs pirštukai groja savo pirmąsias melodijas ir skleidžiasi vaikų šypsenos gerajai mokytojai drąsinant ir priitariant savuoju instrumentu.

Pirmąjį mėnesio sekmadienį bazilikoje pradėjome adventinį laukimo periodą, vainike įžiebėme pirmąją žvakę, giedojome per metus išsiilgtas tik tam laikotarpiui skirtas giesmes. Tądien šv. Mišios buvo aukojamos Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje, kurioje šaltuoju metų laiku susirenka tik maža saujelė parapijiečių. Suprantama, kad šaltis gundo likti savo šiltuose namuose, bet tenka ir apgailestauti, kad bažnytėlė nesulaukia besimeldžiančiųjų ir Dievo žodis nėra išgirstas. Turbūt šv. Mišių aukojimo klausimas žiemos periodu Vadaktėliuose turėtų būti svarstyti... Tačiau ir nedidelė grupelė susirinkusių labai šiltai ir nuoširdžiai pasveikino kleboną kun. Gediminą su praėjusiu jubiliejumi ir palinkėjo ir toliau taip gražiai jais rūpintis.

Adventas visuomet turtingas renginiais. Klebonas šiuo laikotarpiu buvo itin dažnai kviečiamas į renginius, aplankė nemažai parapijiečių, buvo laukiamas Krekenavos vaikų lopšelyje-darželyje ir gimnazijoje, tradiciškai dukart per mėnesį aukoją šv. Mišias Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose. Iš visos gausos išsiskyrė baigiamasis ciklo „Popiežiaus Pranciškaus žinia Panevėžiui“ renginys Panevėžio Juozo Miltinio dramos teatre, į kurį buvo sukviesti garbūs svečiai iš sostinės. Kartu su LRT korespondente Egle Daugėlaite, žurnalistu, laidų ir renginių vedėju Rimu Šapausku, sielovados programų koordinatore Vaida Kneižiene diskusijoje dalyvavo ir mūsų parapijos klebonas kun. Gediminas Jankūnas. Šis renginys, inicijuo-

tas Panevėžio vyskupo Lino Vodopjanovo OFM, sulaukė nemažo panevėziečių ir miesto svečių dėmesio. Buvo labai įdomu sužinoti, kokie buvo paties svarbiausio mūsų šaliai įvykio užkulisai. Su pasididžiavimu džiaugėmės, kad šiame kontekste svarbus buvo ir mūsų klebono indėlis.

Popiežiaus Pranciškaus vizito ženklų buvo pažymėtas ir gruodžio 7 d. Padėkos vakaras, skirtas mūsų parapijos savanoriams, rėmėjams ir geradariams. Tądien šv. Mišiose klebonas kalbėjo apie Bažnyčią, kuria esame kiekvienas iš mūsų, gavęs Krikšto malonę. Dėkodamas visiems už tarnystes, klebonas prilygino tarnystę sėkmei, kadangi negalime būti sėkmingi tik sau, todėl turime dalintis savo laiku, savo gebėjimais, savo šiluma. Po bendros maldos bazilikoje gausiu būriu rinkomės į parapijos namus, kur mūsų laukė ne tik garuojantis kugelis, kurį taip pat dovanai mums iškepė Rasa ir Inga, arba kitaip „Rasinga“, bet ir šilti žodžiai, kuriais norėjome padėkoti kiekvienam, prisidedančiam prie Dievo Karalystės kūrimo. Savo dainas ir akordeono melodiją mums dovanavo muzikantas Vitalijus Satkevičius, be abejo, vėliau prie jo prisijungė ir klebonas. Skambios dainos išjudino šokiui ir vakaras pralėkė viesulu. Ši graži Padėkos vakaro tradicija yra labai mums brangi ir džiaugiamės, kad kasmet vis daugiau kam turime pasakyti padėkos žodžius.

Gruodžio 10 d., netradiciškai pirmadienį, mus aplankė vaikučių ekskursija iš Ukmergės, kuriems ir vaišės su ruošėme, ir edukacinę programą vargonininkas Mantas Masiokas pravedė. Smagu sulaukti mažųjų piligrimų!

Gruodžio 14 d. vakarą bazilikoje, po smagaus Panevėžio rajono kalėdinės eglės įžiebimo Krekenavos miestelio aikštėje, vyko Sutaikinimo pamaldos, svečiuose turėjome šlovinimo grupę „Pakviesti“ iš Panevėžio, svečių kunigą Eugenijų Troickį. Tai buvo puiki proga atlikti išpažintį ir susitaikyti su Dievu prieš Kalėdų šventes. Kitą dieną kasmėnesiniuose atlaiduose turėjome svečiuose Joniškėlio Švč. Trejybės bažnyčios chorą, šv. Mišias aukoją mūsų vyskupas Linas Vodopjanovas ir jų metu klebonui kun. Gediminui įteikė pranciškonišką ateinančių metų kalendorių. Atrodo, kad šiuos ganytojus sieja ne tik bendra tarnystė, bet ir pranciškoniška šeima, nes vyskupas Linas yra Mažesniųjų brolių ordino vienuolis, o klebonas kun. Gediminas – nuo 15 metų Pranciškonų pasauliečių ordino narys.

Gana ramiai į mūsų parapiją atėjo Kalėdos... Prakartėlė šiemet buvo pasiskolinta iš Rokiškio muziejaus, o jos apipavidalinimu, dekoracijomis ir šventinėmis eglutėmis rūpinosi Krekenavos vaikų lopšelio-darželio „Sigutė“ kolekty-

2018 m. parapijų statistika

	Krekenavoje	Upytėje	Vadaktėliuose
Pakrikštyta	20 (6 parapijiečiai)	9	1
Priėmė Pirmąją Šv. Komuniją	10	18	-
Priėmė Sutvirtinimo sakramentą	12	-	-
Palaiminta santuokų	17 (7 parapijiečių)	-	1
Palaidota	63	20	1
Aplankyta ligonių	65	18	-

vas ir pagalbininkė p. Loreta Kubiliūnienė iš Ramygalos. Šiemet presbiterijoje įsikūrė net 8 metrų aukščio žaliaskarė, kurią puošti pasitelktos vos ne gaisrininkų arsenalui tinkančios aukštos kopėčios. Papuošėme ir šv. Pranciškaus kalnelį, įžiebė ir papuošė mūsų nuolatinį partnerių „Scandagros“ dovanotą kėnį. Žiema šiemet savo šaltus nagus parodė jau mėnesio pradžioje, tad prieš Piemenėlių šv. Mišias bazilikos teritorijoje teko sniegą ir traktoriais stumdyti. Tose stebuklingose vakaro šv. Mišiose būta daug stebuklų: smuiko ir alto koncertą mums dovanavo Ieva ir Simonas, prie vargonų susirinko „nykštukų choras“, savo balsais papuošęs liturgiją, psalmę padovanojo Dominikas, didelį ir skanų tortą, puošta apsnigtais nameliais, Jėzui ir mums dovanavo Monika su mama Rasa. Klebonas gausiai susirinkusiems į Jėzaus gimtadienį parapijiečiams ir svečiams kalbėjo apie Karalių, besirinkusį sau žmoną ir susitapatinusį su paprastais miestelėnais, taip mums primindamas, kad ir Dievas gimė žmogumi, kad atneštų savo Bažnyčiai išganymą, prisiimdamas žemiškąjį kūną ir tapdamas vienu iš mūsų, kad ir mes taptume kaip Dievas. Buvo labai gera matyti didžiulį būrį mažylių, kartu su tėveliais sustojusių eilėje per visą baziliką, belaukiančių klebono palaiminimo... Visi kartu vėliau skanavome Jėzaus gimtadienio tortą, o parapijos vaikai ir jaunimas skubėjo apsikeisti dovanėlėmis ir sudalyvauti smagioje šventinėje fotosesijoje. Mažuosius ypatingai linksmo klebono kun. Gedimino kalėdinis megztinis su didele raudona šiaurės elnio Rudolfo nosimi ir tikromis raguose šviečiančiomis lemputėmis. Šypsenu ir juoko pasibaigus šv. Mišioms būta daug, neskubėjome skirstytis iš paties svarbiausio metuose gimtadienio! Ankstų Kalėdų rytą bazilikoje susirinkusiems klebonas priminė svarbiausią metų įvykį – popiežiaus Pranciškaus vizitą, ir visi drauge kalbėjome

vieną Rožinio slėpinį, sekdami Šventojo Tėvo pavyzdžiu Aušros Vartų koplyčioje Vilniuje. Šv. Mišias ir Kalėdų žinią klebonas atnešė tą rytą ir į Upytės bei Vadaktėlių parapijas, kur laukė gausiai susirinkę parapijiečiai.

Paskutinė metų savaitė buvo ramesnė, klebonas buvo išvykęs į rekolekcijas Paparčiuose, o parapijos personalas ir pastoracinės tarybos nariai jau ėmė ruošti senųjų metų palydoms. Paskutinis mėnesio sekmadienis buvo skirtas Šventosios Šeimos iškilmei. Priešpaskutinę metų dieną kartu praleido parapijos vaikai ir jaunimas, kartu su klebonu išvykę į šventiškai pasipuošusį Panevėžį, kur tradiciškai mėgavosi krosnyje keptomis itališkomis picomis.

Gruodžio 31 dienos vakarą susirinkome į vėlyvas Padėkos už senuosius metus šv. Mišias bazilikoje. Pučiant žvarbiam vėjui šildėmės prie tradicinio laužo, jaunimas skambino bazilikos varpais laikrodžiui mušant vidurnaktį, o tikrą „pirtį“ šiemet užkūrė fejerverkai, savo salvėms pasirinkę ne vertikalią, o horizontalią trajektoriją... Būta ir išgaščio, ir nedidelio sužalojimo, aprūkusių ir apsvilusių rūbų, bet Dievas visus apsaugojo nuo rimtesnių pasekmių. Pasimokėme, kad su tokiais dalykais reikia būti itin atsargiais, nes kartais ir teisingai pastatytas fejerverkas gali apsiversti. Po trankaus Naujųjų 2019 Viešpaties metų sutikimo bazilikos aikštėje susirinkome į parapijos namus, kur žaidėme žaidimus, vaidinome, šokome ir dainavome. Naujųjų sutikimas, pradžioje paženklintas išgaščiu, buvo smagus ir turiningas. Sako, kad po jo parapijos namuose net keletas nykštukų apsinakvojo! Šventės eina ir praeina... Svarbu, kad jos būtų prasmingos, kad žinotume, ką švenčiame, kad rastume laiko vieni kitiems padėkoti, kad būtume bendrystėje vieni su kitais ir Kristumi Jėzumi kiekvienoje Naujųjų 2019 Viešpaties metų dienoje! Palaimingų metų! Kristus Jėzus – mūsų Viltis!

NAUJIENOS IŠ UPYTĖS PARAPIJOS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Noris pasidžiaugti, kad, nors Upytės bažnyčia, atrodytu, yra nuošaliai nuo pagrindinių turistų lankomų vietų ir tuo labiau nežinoma, bet mus aplankė Trečiojo amžiaus universiteto studentai, kurie atvyko iš Vilniaus net 4 autobusais. Kaip ir priklauso studentams, jie buvo smalsūs, daug klausinėjo. Nebuvo girdėję nieko apie šv. Karolį Boromiejų, tad labai įdėmiai klausėsi istorijos apie jo gyvenimą, jo istorinę aplinką bei visuotinius Bažnyčios susirinkimus. Klausinėjo nemažai ir apie esamus bažnyčioje paveikslus, skulptūras, ką jie simbolizuoja, kas padarė, kada ir t. t. Visada yra malonu girdėti pagyrimus, o jų netrūko. Jie stebėjosi, kad, kaip kaimo

bažnytėlė, mūsų bažnyčia yra labai švari, graži, jauki.

Gruodžio 20 d. kartu su Upytės seniūnijos socialine darbuotoja ir Neįgaliųjų draugijos užimtumo centro pirmininke aplankėme vienišus ir sunkią negalią turinčius žmones. Aplankėme, šiltai pasveikinome su šventėmis ir palikome mažą dovanėlę. Džiugu matyti, kai žmonėms tiek nedaug tereikia – dėmesio ir supratimo – kad jų veiduose pasirodytų šypsena ir džiaugsmas.

Norime padėkoti visiems, kurie per šiuos metus prisidėjo prie Upytės aktyvios parapijos statymo savo darbu, auka, malda, skaitinių skaitymu. Be Jūsų nebūtų ir šios parapijos. Dėkojame!

JEI VAIKAS KARALIUS – ŠEIMA IR TAUTA BE ATEITIES

Saulutė Genovaitė Markauskaitė –

poetė, Lietuvos nepriklausomųjų rašytojų sąjungos narė,

Lietuvos žurnalistų draugijos narė, dviejų vaikų mama bei penkių anūkų močiutė

Vaikai seka tėvų pėdomis. Jei taikiai gyvena tėvai, gerbia vienas kitą, vaikai savaime būna paklusnūs. Jei dar patyrimo ir išminties neįgavęs vaikas „šokdina“ tėvus, nieko gero nelauk ir kai jis užaugs... Kartais ir patys tėvai, belepindami savo dažniausiai vienintelę atžalą, kuri su niekuo nesidalina, o tik ima, taip pat gerų rezultatų neduoda. Vaikas šeimoje tapęs „karaliumi“ dažnai savo artimuosius pasmerkia kančioms... jam visada bus blogai, kankinsis pats, o ir kitus vargins... Čia

yra tokia plona gija, kurios negalima peržengti.

Politikai ir vaikų teisių apsaugos specialistai diskutuoja, svarsto ir vis daro klaidas. Galbūt trūksta patyrimo ar išminties, įsigilinimo į kiekvieną konkrečią situaciją. Vienas žymus vaikų gydytojas iš Druskininkų yra pasakęs, kad, kai vaikas nejaučia ribų, suserga autizmu. Kiekvienas vaikas nuo mažens turi jausti ribas, nekaltu apie neįgaliuosius. Visų pirma, vaikui suklydus, tėvai privalo aiškinti jam, kad jis blogai elgiasi, kad skaudina

* autorių nuomonė ne visada atspindi leidėjų nuomonę

blogu elgesiu tėtį ir mamą bei kitus artimuosius. Be to, tėvo ar mamos intonacija, net žvilgsnis vaikų puikiai jaučiamas ir jei vaikas mylimas – nenorės skaudinti tėvų. Mano nuomone, jei vaikas netinkamai elgiasi tyčia, galima, pavyzdžiui, pastatyti į kampa, kad pagalvotų, jei dar nepadeda, apriboti animacinių filmų žiūrėjimą ir t. t. Argi tai smurtas? Vaikas – ne angelas, ir turi pažinti pasaulį, o per pažinimą klysta.

Vaiko mušimas – tai vaiko asmens pažeminimas. Negalima!!! Jis mažas, dabar negali atsakyti tuo pačiu, bet kai užaugs... Atiminėti vaikus iš tėvų, kuomet jie prižiūrimi ir mylimi, už jų griežtesnį žodį ar pliaukštelėjimą su meile, joku būdu negalima. Šis bausis stresas sukelia ligas, net vėžį, ir palieka pasekmes jų širdelėse visam gyvenimui. Juk jis bejėgiškai negali apsiginti.

Nekalbu apie girtuoklių ar narkomanų šeimas. Jie iš

įtūžio muša vaikus. Tai labai pavojinga! Jei vyras išgerinėja, o mama rūpinasi vaikais, ji turi kategoriškai uždrausti vyrui kelti ranką ar gąsdinti vaikus visam laikui ir pati perimti visišką vaikų auklėjimą. Tai vaikui geriau, nei tėvai išsiskyrę. O jei moteris tyli, o ir pati kelnoja stikliuką – tokiu atveju vaikais turi pasirūpinti valstybė, prieš tai perspėjusi ir t. t. Ne rekrūtų laikai, kad prievarta, neišsiaiškinus tikrosios padėties, būtų drastiškai atiminėjami vaikai. Todėl ir įstatymai turi būti kuriami ne skubotai ir padrikai, o paremti išmintimi ir žmogiškumu.

Vaikus reikia mylėti! Leisti jiems bet kokio amžiaus pilnai pasitikėti tėvais, jaustis mylimais, ir problemų nebus. Lyg nujausdamas, popiežius Pranciškus sakė: „Remkitės praeitimi ir senelių išmintimi“.

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* antrosios knygos

ATSTATYMO ĮRANKIAI.

75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

11. Kalėdos baigėsi, taigi išmeskite nuvytusias puansetijas

„Štai aš visa darau nauja.“ (Apr 21, 5)

Yra dar vienas dalykas, susijęs su jūsų patalpomis, kurių neabejotinai turite padaryti. Jums reikia atsikratyti šlamšto. Dėl kokių nors priežasčių bažnyčios traukia šlamštą. Nejuokauju, tikrai. Žmonės galvoja, kad kiekviena bažnyčia yra jų vietinis „Carito“ sandėlis. Kai nori atlaisvinti spintą ar išvalyti garažą, ar kada perkelia savo mamą į prieglaudą, niekas nenori prisiimti atsakomybės išmesti tai, ką ji kaupė ir saugojo nuo darželio, taigi viską atgabena mums. Žmonės atneša mums savo šlamštą, ir tada mes patys irgi nesiryžtame jo išmesti. Po kurio laiko tie dalykai vos netampa sakramentalijomis.

Problema tikrai didėja, nes dauguma bažnyčių jau ir taip turi užtektinai savo šlamšto. Šlamštas giliai įleidęs šaknis į parapijų DNR. Tam yra nemažai priežasčių. Vaikų kampeliui reikia žaislų, žaidimai reikalingi jaunimo susitikimams, o taip pat, argi įmanoma įsivaizduoti kokią nors katechezę be lentynų, pilnų įvairiausių priemonių, rašiklių, lapelių? Chora! taip pat, nepaisant jų dydžio ar kokybės, bus prikaupę kalnus įvairių natų, o parapijų raštinės yra nereikalingų dokumentų šventyklos.

Dažniausiai parapijose ne itin dideli biudžetai ir mums tikrai nesinori ką nors išmesti, jeigu galvojame, kad kažkada to gali prireikti. Tai buvo dominuojanti laikysena ir mūsų Gimimo parapijoje.

Kun. Michael: *Pirmą vasarą, kada aš atvykau, pastebėjau, kad nemažai erdvių yra naudojama sandėliavimui. Pagrindiniame parapijos namų koridoriuje išsidėsčiusios sandėliavimo patalpos viena paskui kitą, grūste prigrūstos įvairiausių dalykų, be jokio aiškumo, kas iš tiesų ten laikoma. Iš prigimties būdamas tvarkymo ir organizavimo mėgėju, nusprendžiau išsiaiškinti. Pradėjau nuo sandėliuko prie virtuvės. Kiek pastebėjau, niekas iš tiesų tikrai nesinaudojo šiuo kambariu. Vis dėlto, jis buvo prikimštas nuo grindų iki lubų. Čia buvo tiek daug visko, kad reikėjo dalį išimti, kad pamatytum, kas yra dar toliau. Čia buvo dėžių dėžės įvairaus sauso maisto, nors kiek man žinoma, mes jokio maisto negaminome. Čia taip pat*

buvo šaldikliai, pilni sušalusio maisto po storu ledo sluoksniu. Taip pat čia buvo dėžės senų šventinių dekoracijų (kalėdinių girliandų, Valentino dienos širdelių, Amerikos vėliavėlių), ir viskas atrodė pavargę. Čia taip pat buvo lentynų lentynos, pilnos senų indų, kurie buvo sudėti, dalis net prieš tai gerai neišplauti. Visa tai buvo purvina. Taip pat buvo užtektinai ženklų, kad čia lankėsi pelės. Bet koku atveju buvau nusprendęs viską išmesti ir vėl laimėti šitą apleistą erdvę Kristui ir Jo karalystei.

Po dviejų savačių iškilminga matronų delegacija atėjo į mano kabinetą su pykčio kupiniais veidais ir ugnimi akyse. Pasirodo, aš išniekinau moterų klubo šventovę, kuomet jos kažkada anksčiau kas mėnesį organizuodavo pietus ir arbatą. Ši veikla jau daug metų nebevyko, nes grupė paseno, bet jos puoselėjo stiprią viltį, kad kas nors iš išgyvenusių narių atgaivins šią veiklą naujoje kartoje. Kartu su šia viltimi jos įsikibusios laikėsi savo senų purvinų indų ir išblukusių dekoracijų kaip garbingos klubo praeities relikto. O aš dabar sugrioviau jų atmintį, o kartu ir bet kokią prisikėlimo viltį.

Žinoma, turime gerbti vieni kitų nuosavybę ir poreikius. Tačiau, vis tiek aplink jus ir jūsų bažnyčioje yra daiktų, kurių reikia atsikratyti, kad atsirastų vietos kitiems. Tai nėra nesusiję. Tai tikrai yra problema. Jeigu mes manome, jog esame judėjimas, kaip galime judėti su visais tais daiktais? Tai lyg bandyti bėgti varžybose, apsiavus švininius batus ir užsidėjus maišą, pilną plytų.

Kristus pažadėjo, kad Jis ir Jo Bažnyčia visuomet bus nauja. Ar galime ir mes taip atrodyti? Nuvytusios, pageltusios, sudžiūvusios Velykų lelijos nėra įtikinantis Prisikėlimo ženklas. Kai laidotuvių gėlės nuvysta, atsikratykite jų. Tarp kitko, Kalėdos jau baigėsi, išmeskite ir nuvytusias puansetijas.

PARAPIJŲ 2018 M. FINANSINĖS ATASKAITOS

Parapijų ekonominių reikalų tarybos

2018-uosius finansinius metus **KREKENAVOS** parapijoje pasitikome turėdami **3 669,16 Eur** kasoje ir **955,85 Eur** banko sąskaitose. Parapijos bendrosios pajamos 2018 metais – **117 350,82 Eur**. Pajamos iš rinkliavų – 34 105 Eur. Įvairaus pobūdžio aukos (klebonijos perkėlimo į altarijos patalpas, Žolinės atleidams, Jaunimo stovyklai, Dovanai Jėzui ir kt.) sudarė 27 565, 05 Eur. Ypatingai esame dėkingi už aukas, skirtas klebonijai įrengti! Jos sudarė net 10 969,16 Eur. Šiais metais įvykdėme du projektus, kuriuos finansavo Panevėžio rajono savivaldybė, pervesdama į parapijos sąskaitą 12 300 Eur, už kuriuos buvo pakeistas ir apšiltintas altarijos stogas, įrengta šildymo sistema. Parapija vis dar turi skolą iš 2017 metų, kadangi buvo reikalinga padengti paruošiamųjų dokumentų bazilikos renovacijos projektui išlaidas. Tam tikslui Panevėžio vyskupijos kurija mums suteikė 7 000 Eur paskolą, kurios dalį jau esame šiai dienai gražinę. Aukos už šv. Mišias sudarė 22 767,06 Eur ir aukos už patarnavimus (krikštai, santuokos, laidotuvės ir kt.) – 9 840 Eur. 2 % nuo gyventojų pajamų mokesčio – 2 136,64 Eur. Kitos pajamos (už „Vilties“ salės nuomą, kitų parapijos namų salių nuomą) – 5 809,07 Eur. Būta ir dar kitų pajamų (Ne blusų turgaus, klebonijos baldų aukciono, parduoto nenaudojamo turto) – 1 115 Eur. Taigi, 2018 metų Krekenavos parapijos ižde buvo **121 975,83 Eur**.

Parapijos išlaidas 2018-aisiais finansiniais metais sudarė **117 331,67 Eur**.

Parapijos personalo (klebono, parapijos referentės-buhalterės, vargonininko, religinio ugdymo vadovės, parapijos namų administratorės, klebonijos ir bazilikos ekonomės, ūkvedžio, pagalbinio ūkio darbuotojo, zakristijono, vaikų ir jaunimo veiklos koordinatoriaus ir fotografo, svetainės ir laikraštelio redaktorės) ir pavaduojančių darbuotojų išlaikymas – 34 887,07 Eur, įmokos SODRAI – 6 106,86 Eur. Pastatų išlaikymas (elektra, vanduo, komunaliniai mokesčiai) – 4 576,92 Eur. Statybos ir remonto darbai (įvairios statybinės ir elektros prekės, dažai, šiltinimo medžiagos, prekės kambarių remontui ir kt.) – 13 059,98 Eur. Karitatyvinei ir sielovadinei veiklai (katalikiškai spaudai, „Carito“, katechezės, vaikų ir jaunimo, choro veiklai remti, interneto svetainei) išleista 5 396,02 Eur. 383,82 Eur skirti liturgijai reikalingiems reikmenims įsigyti. Ilgalaikio turto nupirkta už 19 316,32 Eur. Didžiausia šių išlaidų dalis buvo išleista naujiems baldams altarijoje, buitinei technikai, santehnikos įrenginiams įsigyti bei kitiems ūkio daiktams bei buities prekėms. Įvairių paslaugų (automobilio apžiūros, bazilikos garso sistemos tobulinimo

darbų, „Telia“, „Mezon“, prietaisų patikros, vandens tiekimo, kilimėlių keitimo ir kt.) išlaidoms padengti išleista 4 979,30 Eur. Įvairaus trumpalaikio naudojimo prekių, naujo spausdintuvo, raštinės prekių įsigijimui ir kitiems būties poreikiams panaudota 1 016,05 Eur. Vyskupijos nustatytoms rinkliavoms (pagalba seminarijai, šv. Petro skatikas, Šventajai Žemei, misijoms) bei suteiktai paramai atiteko 3 642,25 Eur. Draudimui išleista 1 700,19 Eur. Kasmėnesiniams Švč. Mergelės Marijos atleidams ir didiesiems Žolinės atleidams buvo išleista 8 977,17 Eur. Kitos išlaidos, kurias sunku priskirti kuriai nors iš anksčiau paminėtų kategorijų, bet kurios taip pat buvo parapijai būtinos, sudarė 9 289,71 Eur. Šios išlaidos dažniausiai apima švenčių organizavimo, maitinimo, kuro, vaikų ir jaunimo savaitgalių, susitikimų bei stovyklų kaštus ir tenkina kasdienes parapijos poreikis.

Pinigų likutis metų pabaigoje Krekenavos parapijoje – **4 903,37 Eur**.

Kartu su mūsų parapijos klebonu kun. Gediminu džiaugiamės ir dėkojame, kad parapijiečių ir kitų geradarių žmonių dėka 2019-uosius finansinius metus pradėjome atlikti labai didelį darbą – perkėlė kleboniją į mažiau išlaikymo kaštų reikalaujantį altarijos pastatą, įsigiję nemažai ilgalaikio turto, pasinaudoję projektų teikiama nauda ir viltingai žvelgdami į laukiančius bazilikos renovacijos projekto darbus.

2018 metus **UPYTĖS** parapijoje pradėjome su **2 545,19 Eur** likučiu. Parapijos pajamos 2018 m. sudarė **31 869,57 Eur**. Iš jų 724,00 Eur pervedė Panevėžio rajono savivaldybė „remti bendruomeninę veiklą savivaldybėse“ kondicionierių įrengimui parapijos namuose. Rinkliavos – 10 057,57 Eur, aukos už šv. Mišias ir patarnavimus – 8 780,90 Eur; aukos bažnyčiai, už žvakes, kalėdaičius, spaudinius – 7 050,13 Eur, už naudojamą parapijos namų salėmis – 1 190 Eur. Iš parapijiečių buvo surinkta 5 030,00 Eur paremti kondicionierių įrengimui. Pajamos iš 2 % gyventojų pajamų mokesčio – 538,37 Eur.

Viso išleista **29 666,16 Eur**. Parapijos darbuotojų (klebono, pavaduojančių kunigų, sielovados pagalbininkės, zakristijono-ūkvedžio, vargonininkės) išlaikymui – 12 787,97 Eur. Privalomo socialinio draudimo įmokoms (Sodrai) – 1 919,95 Eur. Parapijos namų projekto „Jaukūs ir malonūs namai“ įgyvendinimui (kondicionierių įrengimas) išleista – 4 194,28 Eur. 1 550,00 Eur – įvairios rinkliavos ir bažnytiniai mokesčiai (šv. Petro skatikas, katalikiškai žiniasklaidai, misijoms, Kunigų rėmimo fondui, „Caritui“, seminarijai, popiežiaus vizito pasiruošimui, klebono įsikūrimui Krekenavos altarijoje), taip pat įvairaus ilgalaikio ir trumpalaikio turto įsigijimui (žoliapjovė, pakabinimo juostos paveikslams, vėliavų kotų laikikliai, dekoracijos medžiagos, albos, arnotas, žvakutės ir kt.) išleista 1 447,51 Eur, katalikiškai spaudai – 187,50 Eur, 551,30 Eur išleista veiklai su jaunimu, patarnautojais. 2 287,02 Eur skirta mokesčiams už elektrą, vandenį, šiukšlių išvežimą ir turto draudimo išlaidoms.

VADAKTĖLIŲ parapijoje metų pradžios likutis buvo **1 302,31 Eur** (1 252,57 Eur kasoje ir 49,74 Eur banko sąskaitoje). 2018 m. gauta **2 479,17 Eur** pajamų. Iš jų 1 464,74 Eur – rinkliavos, 927 Eur – aukos už Mišias ir patarnavimus, 49,09 Eur – bažnyčiai ir kitos aukos, 38,34 Eur – 2 % nuo gyventojų pajamų mokesčio.

Viso išleista **2 821,61 Eur**. Darbuotojų išlaikymui skirta 830 Eur. 41,89 Eur išleista sielovadinei ir karitatyvinei veiklai. Pastatų išlaikymo mokesčiai, paslaugų pirkimai ir draudimas – 265,04 Eur.

Remonto darbams buvo išleista 688,06 Eur, iš kurių didžioji dalis buvo sumokėta už dalies bažnyčios grindų keitimą. 926,63 Eur sudarė organizacinės atlaidų išlaidos, kuras, talkininkų maitinimas, aplinkos ir patalpų tvarkymo darbai ir tam reikalingos prekės. Buvo įsigyta trumpalaikio ir ilgalaikio turto už 52,92 Eur. Pinigų likutis metų pabaigoje – **959,87 Eur**.

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Penktadieniais 18 val. (su vaikais ir jaunimu)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Spalio–balandžio mėnesiais 12 val.

Gegužės–rugsėjo mėnesiais 10 ir 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Kovo 17 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose

Kas antrą trečiadienį 14 val.

Bazilikoje išpažinčių klausoma

Penktadieniais nuo 17.30 iki 17.55 val. bazilikos zakristijoje

Šeštadieniais nuo 11.30 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Sekmadeniais nuo 11.15 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Kitomis progomis išpažinčių klausoma pusvalandį iki šv. Mišių.

Norintys atlikti išpažintį kitu metu ar pageidaujantys dvasinio pokalbio su kunigu, kviečiami registruotis parapijos raštinėje.

Krekenavos parapijos raštinės darbo laikas

 Nedirba

 8–13 val.

 9–13 val.

 Valanda prieš ir po šv. Mišių

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje

pirmąjį mėn. ketvirtadienį 20–21 val.

ir atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Adoracijos metu klausomos išpažintys

Ateikite, pažarbinime Viešpatį!

2018 m. gruodį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Albertas Budreika, 51 m.

Adėlija Jarmoškienė, 79 m.

Gintaras Paukštelis, 42 m.

Vydas Bandžiulis, 64 m.

Antanas Kazlas, 61 m.

Upytės parapijoje

Antanas Čiapaitytis, 94 m.

Prisiminkime Juos maldose.

Marijos legionas renkasi šeštadieniais po 12 val. šv. Mišių bazilikos koplyčioje.

2018 m. gruodžio mėn. parapijų pajamos

RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (12-02)	170,10	138,00	26,00
Sekmadienis (12-09) („Caritu“)	158,05	116,00	-
Švč. M. Marijos atlaidai (12-15)	278,00	-	-
Sekmadienis (12-16)	185,20	128,00	-
Sekmadienis (12-22)	204,56	135,00	-
Piemenėlių šv. Mišios (12-24)	1750,00	-	-
Kalėdų ryto šv. Mišios (12-25)	396,91	543,39	129,50
Sekmadienis (12-30)	185,31	64,00	-

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos vargonininkas

Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704

Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų ūkvedys

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas

Algirdas Poguzinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos „Carito“ vadovė „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Poguzinskienė, tel. 8 611 88035

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo rožinio koordinatorė

Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 44307

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė CSSBVM, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranciška Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje ir nešti pas ligonius – Algirdas Poguzinskas,
Ramutė Valikonienė, Akvelina Poguzinskienė

Upytės bažnyčioje ir nešti pas ligonius –
Tomas Černauskas ir s. Ingrida Kazlauskaitė

Trečiadieniais 18.30 val.
Krekenavos parapijos namuose vyksta

Šventojo Rašto studijos,

prasidedančios 18 val. šv. Mišiomis.

Kviečiame drąsiai prisijungti visus
norinčius giliau pažinti
Dievo žodį!

Studijų audiorašai:
www.krekenavosbazilika.lt

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė

budi trečiadieniais ir ketvirtadieniais

15–17 val. ir šeštadieniais 13–15 val.

Kitu metu kreiptis telefonu.